

L'Orquestra Filharmònica de la Universitat de València oferirà el 30 d'octubre el concert d'obertura del curs acadèmic. També celebren els deu anys d'una agrupació creada arran del 500è aniversari de la institució i dirigida des dels seus inicis per Cristóbal Soler (Alcàsser, 1968).

La seua ha estat una carrera fulminant com a director d'orquestra.

—Als disset anys ja dirigia setanta músics. Als vint-i-tres arribà a la Jove Orquestra Simfònica Santa Cecília, de Cullera (Ribera Baixa), on estiguí de l'any 1991 al 1995, i on ja vaig poder desenvolupar un treball de corda, juntament amb els instruments de vent. Va ser en aquell moment quan la Universitat de València, des del vicerectorat de Cultura i l'aula de Música, es planteja crear un projecte d'orquestra a mitjà termini. Va ser un dels projectes encetats per l'aleshores vicerector Toni Tordera i pel rector Pedro Ruiz, coincidint amb la commemoració del 500è aniversari de la Universitat. Com a especialista, Manuel Pérez Gil arranca aquesta orquestra sota la meua direcció. La sort és que aquesta és terra de músics i la convocatòria és sempre un èxit.

—Què ha significat l'orquestra per a la Universitat de València?

—La veritat és que, en aquests moments, la millor targeta de visita de la Universitat de València és l'Orquestra. Recorde que, en un congrés de rectors al Palau de la Música, esdevingué l'enveja de les altres universitats. De fet, ens han demanat assessorament moltes vegades. Pel que fa a la seua trajectòria, al juliol del 1998 va participar en la

“L'Orquestra és la millor targeta de presentació de la Universitat”

XXVII edició del Concurs Internacional de Joves Orquestres celebrat a Viena, Àustria, on obtingué el primer premi en la categoria d'orquestres simfòniques. Era la primera vegada que ens hi presentàvem i va ser una grata sorpresa i un dels moments més destacats.

—Quins músics la integren?

—La convocatòria està dirigida al músic valencià en general, a l'estudiant de música de final de grau mitjà i superior, però sempre tenim gent d'Erasmus. També en formen part llicenciats, així com estudiants que compaginen els seus estudis amb la música. En igualtat de condicions estem agafant els universitaris que també s'hi dediquen. Allò que prima és la qualitat, el nivell i l'edat més jove.

—Esteu més a prop de la professionalitat del que pot semblar?

—Sempre dic que és el pont entre el món dels estudiants de música i els pro-

fessionals. Quan troben plaça i treball sempre penso que, tot i que és una alegria, perd un bon músic. És a dir, pel que fa a la qualitat, funciona com una orquestra professional.

—L'elit internacional de la música ha criticat les condicions tècniques del Palau de les Arts. Què n'opina?

—Com a valencià, hi tinc posades moltes expectatives per a la nostra música. És un gran edifici i esperem que tot estiga a la mateixa altura. Ara bé, el que s'ha fet en la inauguració és una cosa concreta. L'Orquestra ha estat tota de valencians i la qualitat ha estat fantàstica. La corda i el vent han estat d'orquestra de primera línia. A València podem tenir una de les millors orquestres europees. Els músics s'han elegit per referència curricular, eren solistes, però el resultat va ser bo.

Paula Reig